

השקפה צעירה

עלון מספר 220

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ד)

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

מסופר על יונתן בן גרשם בן מנשה שהיה נכדו של משה (שמואל הנביא מסתיר זהותו של משה וקורא לו מנשה מתוך כבוד), והיה כהן לפסל מיכה. חכמי דורו כמובן לא שמחו על עבודתו, וקבלו לו שאינו הולך בדרך אביו. "אמרו לו לאו מנשה קא אתית (באת) דכתיב ביה ... ואתה פה עמוד עמדי תעשה כהן לע"ז" (? אמר להן כן 'מקובלני מבית אבי אבא לעולם ישכיר אדם עצמו לע"ז ואל יצטרך לבריות' והוא סבר לע"ז ממש ולא היא אלא ע"ז עבודה שזרה לו" (ב"ב 110ב).

זה סוד "ויואל משה" שמשמעו שהסכים בניגוד לרצונו, שיתרו כופה על משה שיהיה לו סמכות בחינוך ילדיו ולכן קורא משה לילד גרשם מלשון זר ולכן לא נכנסים בני משה עימו למצרים ולכן לא נוכחים עימו במתן תורה.

מכל מקום עולה מהסיפור שסירובו של משה להצעה של הקב"ה "ועתה הניחה לי, ויחר-אפי בהם ואכלם; ואעשה אותך, לגוי גדול." ולפי הסיפור בשופטים על נכדו, חש משה בעצמותיו, שאין תועלת בחילוף בין צאצאיו ובני, כי גם בקרב צאצאיו יהיו חוטאים בחטא הדומה לעגל. ולכן אמר "ועתה, אם-תשא חטאתם; ואם-אין--מחני נא, מספרך אשר כתבת."

מכל מקום לומדים אנו כדרכנו שמטרת סיפורי התורה אינה שהיה יגיד לחברו "ערב רב!" בשאת נפש, אלא יקח דברים אל ליבו. ומה אבי כל הנביאים אינו בטוח בעצמו שאין עליו חטא, ועושה תשובה כה חזקה, שפועלת בצאצאיו, כל שכן אנחנו, קל והומר, שנחשוש שסיפור העגל נוגע לנו. אולי עבודה זרה בדורנו בבחינת "אלוהי כסף ואלוהי זהב" שהם העשירים, או בבחינת סירוב לתת צדקה לנצרכים.

לכותב יחס מיוחד למסר זה, שהוא נוגע בדרך שבה נעשיתי שומר מצוות ועבד השם כשנעשיתי. אבי הי"ד, נפל במלחמת ששת הימים כשהייתי בן שלוש, ואחיו לא עלו לארץ. לכן עת השתחררתי נסעתי לרומא לפגוש את אחיו כדי ללמוד עליו יותר. דוד אחד היה באי בשם סרדניה. למרות שלא רצינו לבלות בסרדניה, מסתבר שהאי היה מלא בהנאות העולם הזה שחייל משוחרר נהנה מהן. אבל ביום חמישי, דודי רצה לשלוח אותנו לשלום. אנחנו שלא מהצננה והפתענו, וכמעט סרבנו, אבל דודי הסביר שראוי שאני מעשן, ומשפחת אבי, כך למדתי שם, לא מעשנים בשבת. אני ניסיתי להפסיק לעשן בכל דרך אפשרית, לכן חששתי להתחייב לא לעשן, אבל שותף הטיוול שהיה המפקד שלי בצבא התעקש שנפסיק לעשן ונשארו בסרדניה. וכך היה, כל כך לא חשבת על סגרתי בחודך שמהת שבת וספורי ושייחה שלחך שבאו

איתה, שתוך ששה שבועות הפסקתי לעשן לגמרי (אחרי שש שנים של עישון כבד).

שלוש שנים לאחר מכן, אני מספר לחברה את המעשה, והיא מיד שאלה מה עשיתי בתמורה. לא כל כך הבנתי למי עליי לעשות ולמה, והיא הבהירה, להסכמתי, שהיה במעשה מעין נס, ולכן עליי להכיר טובה לבורא. " אבל הוא כל יכול ולא צריך כלום" אמרתי. והיא ענתה שהוא אמר לנו מה הוא רוצה, לא צריך, אבל רוצה שנלמד תורה. וכך היה, שבת אחרי שבת, תחילה פרשה, ואז רש"י ואונקלוס, משנה, ש"ס, וכו'.

עוד שש שנים חולפות ואני נשוי דתי עם ילד מבקר את אימי האלמנה לימים נוראים. בשעורי התורה שהשתתפתי היה נושא משותף. רב אחד אמר שתשובה שעושה אדם ביום האחרון של חייו היא תשובה מלאה כי לא תהיה לו הזדמנות לא לעמוד בהתחייבות הבאה עם התשובה, ורב שני משתף אתנו את הלימוד שמשה חש בעצמותיו בפרשתנו שממנו גם יצא יונתן בן גרשם בן מנשה, עובד ע"ז, רח"ל לא עלינו.

בתום תפילת השחר ומוסף של יום הכיפורים, חזרתי לבית אימי וראיתייה במצב מאוד קשה של חרדה וכאב. כששאלתי לשלומה, אמרה שתספר לי משהו שלא ספרה לאיש עד אותו יום. אבי הי"ד כתב לה מכתב ביומו האחרון, שהגיע אליה עם הקצינים שבאו לדלתה לבשרה את הבשורה הכואבת. במכתבו מספר אבי שביום שבת בעת הלחימה, והוא לוחם, נהג, יורה, וכו', התיר לעצמו גם להדליק סיגריה, גם בשבת של אותה מלחמה. מיד כשהדליק את הסיגריה, הזדעזע וחש מוות, ולכן מיהר להשליך את הסיגריה בחרטה על מעשהו. מסיימת אימי בכאב "בשביל סגריה אחת לקח הקב"ה את בן זוגי?"

ניסיתי להתגבר על הכאב ואמרתי לה שלאף אחד אין גישה למידע מי עוזב את העולם או מתי, אבל מעניין שבאותו שבוע רב אחד לימד אותי שכשאדם עושה תשובה מלאה, זה מתבטא בצאצאיו, ורב שני לימד אותי שהתשובה של היום האחרון בחייו היא אמיתית. ואני, סיימתי באומרי לאימי, חזרתי בתשובה כי אחי אבי ביקש שלא אעשן בשבת.

וזה שגרם למשה לשנות את דעתו בחטא העגל, שלמעלה על ההר הוא מגן על ישראל ורק כשירד שיבר את הלוחות שיותר חמורה מהחטא ההנאה מהחטא. שכשראה את ישראל רוקדים אז שיבר את הלוחות. אבל חוטא מלא חרטה, לו יש תקנה ולצאצאיו ולנו אנחנו, המסר שגם סיפור העגל לא בא לדבר על מצב רחוק של עבודה גורלות, אלא מספיק שעובדי בנין במדינתנו נופלים מהפיגומים ומחיר הבניה יקר ממחיר חיים, דבר המזכיר את מגדל בבל, גם זה מספיק כדי שכולנו נחוש שמעשה העגל מדבר עלינו, ושנעשה תשובה כה חזקה שתאיץ את בואו של גואל צדק, בב"א.

הצטרפו אלינו!
 תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בשמחות" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

מה בפנים?

חינוך באהבה
 מכתב מהמורה

מושג השבוע
 מחצית השקל

מבט לעומק
 לחכות לסוף

הלכה בהרחבה
 הנצרך לנקביו לפני ובזמן

ממטעמי המטבח
 מציות מתוקות (אלרייף)

שבת פרשת
 "כי תישא"

שבת	17:09	18:02
חצור הגלילית		
בית שאן	18:13	

"איש את רעהו יעזרו ולאחיו"

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

מכתב מהמורה

נס"ד

קהילת חזון הדור הצעיר

נשמח לראות אתכם!

<p>גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי / סיעודי</p> <p>כסאות גלגלים, קביים, הליכונים, רולטורים, מקלות הליכה, מיטה סיעודית ועוד...</p>	<p>גמ"ח "רק בשמחות" השאלת ציוד לשמחות ובתי אבל</p> <p>כסאות, שולחנות, גרילנדות, מקררים, סידורים, תהילים, מיחמים, סטנדים, אוהל אבלים ועוד...</p>
--	--

פעילות קהילתית מגוונת

תוכניות לילדים ונוער, מרכז להפצת ערכי היהדות והמסורת, הפעלת סטודנטים ומתנדבים למען הקהילה, חלוקת מצרכי מזון למעוטי יכולת, ערבי תרבות לצעירים ולמבוגרים, הקמת מיזמים קהילתיים, בית מדרש יוצר לדתיים וחילוניים, עזרה לקשישים וגלמודים, מרכז התנדבות קהילתי, מרכז הדרכה, חוגי ילדים ועוד...

סיפור ממשקפיים טובות אוהד דהן

שנך לאפות?

*איסור הלבנת פנים בשום מקרה אין לפגוע בתלמיד ולקבוע מה יהיה עתידו, העתיד צופן לנו הפתעות רבות.

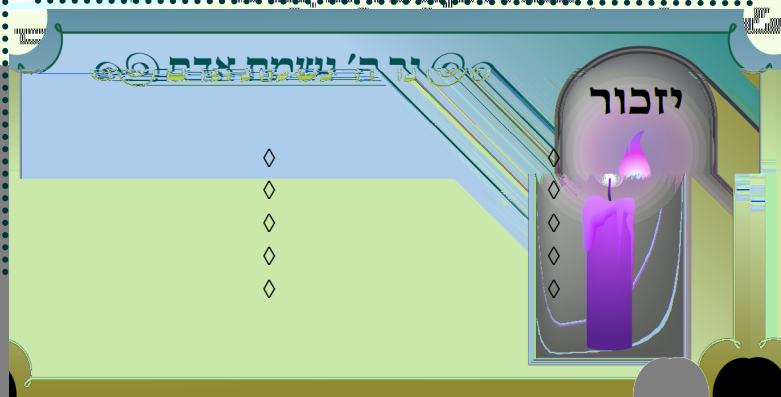
*חשיבות הקשר בין ההורים למורים, יש לשמור על קשר רציף, לא רק כשקורה משהו לא נעים אלא יותר כשקורה משהו טוב, כשמורה מפרגן להורה על ילדו, ההורה יהיה פתוח יותר לדברי המורה.

*כוחה של מילה, למילים יש כוח משלהם, לטובה אבל חלילה גם לרעה, אין לדעת מה המילה תעשה למי ששמע אותה לעתים תגרום להצלחה וחלילה ההפך.

"אף פעם לא מאוחר להיות מה שיכולת להיות"

שנך לאפות יחד קצת עוגיות?"

כשנקבל את הלימוד, נבין טוב יותר את עצמנו, ונגלה חלקים חדשים של מי שאנחנו באמת ...

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

הלכה בהרחבה

הרב אֶתִי אהרן

הנצרך לנקביו לפני ובזמן התפילה

ממטעמי המטבח

יפית כהן

מציות מתוקות (אלרייף)

" אנו מתקיימים

ממה שאנו מקבלים,

אך אנו בונים את חיינו

על מה שאנו נותנים"

הפתגם השבועי

מושא השבוע

גרשון האדיס

מחצית השקל

מחצית השקל

זו יתנו כל העבר על הפקדים: מחצית השקל בשקל הקדש, עשרים גרה השקל, מחצית השקל תרומה לה'

"זכר למחצית השקל

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

חידת מהשבוע שעבר

פיתרון לחידה מהשבוע שעבר

2/3

1/3

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

לחכות לסוף

ככלתו

מה מיוחד בלוחות?

נעשה ונשמע

נשמע

נעשה

